

Resultaat

Mijn dochter heeft toetsweek. 12 toetsen in 5 dagen... ik vind het niet normaal. Ze was de voorafgaande weken ook nog ziek geweest en had daardoor een aantal toetsen gemist. Nog voordat docenten hadden gevraagd hoe het met haar ging, had ze al een mail van ze binnen met de opdracht om nog snel een inhaaltoets af te spreken. Gevolg: 16 toetsen in het vooruitzicht.

Al langer stel ik vragen bij het hele toetssysteem. Ik vind het jammer dat docenten vaak zo afhankelijk zijn van cijfers om te 'weten' hoe het zit met het resultaat. Een cijfer zegt niet altijd alles. Want wat heb je aan een hoog cijfer voor Frans als je niet leert om de taal in de praktijk te gebruiken? Voor het communiceren in een vreemde taal is meer nodig dan alleen een grote woordenschat en verstand van grammatica.

Ik ben ingehuurd op een ISK om een reeks actieve spreeklessen te geven. In mijn groep zitten leerlingen van 13 tot 16 jaar uit alle hoeken van de wereld. Op de ISK is het doel: de Nederlandse taal leren zodat ze kunnen instromen op een reguliere middelbare school of MBO-opleiding.

De leerlingen die zijn aangemeld voor deze extra spreeklessen zijn de leerlingen die niet of nauwelijks praten in de klas. Het is mijn taak om ze aan het praten te krijgen!

Zofia uit Polen is er één van. Ik zie haar binnenkomen de eerste les. Haar gezicht verstopt achter een dikke laag make-up. Ze zit er stuurs bij en straalt uit 'ik wil hier niet zijn'. De eerste lessen verschuilt ze zich achter haar vriend naast zich en kijkt vanonder haar capuchon de kat uit de boom. Ook ik word van top tot teen gepeild. Ik trek me er niks van aan en zorg voor actieve lessen met spelletjes én ik stel kleine doelen. Ik leg niet alleen de nadruk op succesjes, maar ook als iemand iets durft te proberen beloon ik met een compliment. Het wordt langzaam maar zeker duidelijk dat een fout maken in de spreekles geen enkel probleem is. Ik zie dat het ijs langzaam begint te smelten...

In de derde les neem ik wat risico en vraag Zofia van plaats te veranderen, zodat ze met iemand anders moet samenwerken. Ze sloft er met tegenzin heen. Maar het blijkt een gouden zet. Binnen no time hebben de meiden de smaak te pakken en kletsen en lachen ze er op los.

De volgende les geef ik ze een spreekopdracht die ze even zelf in stilte mogen voorbereiden. Na een poosje steekt Zofia haar hand op. "Mevrouw, mag ik?" Het lukt me niet om te verbergen hoe (blij!) verrast ik ben. Ze steekt van wal en houdt een praatje van 6 zinnen in de groep! Ze laat horen wat ze allang wist, maar nu durft te gaan gebruiken.

Dát waar ze op een toets op papier allang voor kon slagen, komt nu pas echt tot zijn recht! Vanaf les 5 floreert Zofia. Ze vraagt of ze moet helpen uitdelen of opruimen. Ze neemt de leiding als ze in een groepje moeten samenwerken en in haar enthousiasme neemt ze anderen nog mee ook.

Les 6 is de laatste van de reeks. Ik neem GEEN toets af. Ik weet zo ook wel dat we ons doel hebben bereikt!